

Ģenerāļa Pētera Radziņa biedrības valdes priekšsēdētāja

atklātā vēstule

MEDIJU ĒTIKAS PADOMEI:

Andrim Ķēniņam (izvirzījusi Latvijas Raidorganizāciju asociācija);

Skaidrītei Lasmanei, Ētikas padomes priekšsēdētāja vietniecei (izvirzījusi Latvijas Žurnālistu asociācija);

Daigai Sproģei (izvirzījusi AS “Delfi”);

Aleksandram Mirlinam (izvirzījusi Latvijas Preses izdevēju asociācija);

Guntaram Līcim (izvirzījusi AS “Latvijas Mediji”);

Andai Rožukalnei (izvirzījusi SIA “Novadu ziņas”);

Baibai Liepiņai (izvirzījusi Latvijas Reklāmas asociācija);

Andrim Saulītim (izvirzījusi VSIA “Latvijas Televīzija”);

Aivaram Pastalniekam (izvirzījusi SIA “Žurnāls Santa”).

2020. gada februārī Mediju ētikas padome, manuprāt, pieņēma negodprātīgu lēmumu sakarā ar iesniegumu par Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centra *Re:Baltica* publicētajiem rakstiem “Kā NA biedri draudzējas ar Ukrainas galēji labējiem” un “Kādēļ mēs par to rakstījām” (turpmāk – raksti), kas tika publicēti latviešu, krievu un angļu valodā.

https://site-775587.mozfiles.com/files/775587/2_2020_Lemums_Purvins_Re_Baltica.pdf

Nemot vērā pašreizējos apstākļus, pieprasu Mediju ētikas padomei atzīt savu kļūdu un aicināt *Re:Baltica* atvainoties Ukrainas Nacionālās gvardes speciālo uzdevumu vienībai – pulkam Azov – par tā nepamatotu demonizēšanu Krievijas propagandas interesēs, kā arī izņemt no sava portāla rakstus vai vietas rakstos, kur ir pieminēta Ukrainas Nacionālās gvardes speciālo uzdevumu vienība – bataljons (pulks) Azov.

Savā prasībā vados no tālāk nosauktajiem argumentiem.

1. Krievijas prezidents V. Putins kā iemeslu iebrukumam izmantoja apgalvojumu, ka Ukraina ir jāattīra no nacistiem, savu izvērsto karu tāpēc nosaucot par “speciālo militāro operāciju” ar mērķi denacificēt un demilitarizēt Ukrainu.
2. Šajos rakstos ir pārkāpti ētikas principi, kas nav savienojams ar pētniecisko žurnālistiku. Starp pārkāpumiem minami:
 - a) atsevišķu faktu vispārinājumi;
 - b) viedokļu uzdošana par faktiem;
 - c) selektīva faktu atlase;

- d) faktu izraušana no konteksta un ievietošana sev ideoloģiski pieņemamā kontekstā;
 - e) intervijas sagrozīšana sev vajadzīgā raksta ietvarā.
3. Ņemot vērā augstāk minēto, šie raksti atbilst nevis pētījumiem, bet gan tipiskiem propagandas vēstījumiem:
- a) tajos netiek ievēroti pētnieciskās žurnālistikas principi un ētika;
 - b) šādi raksti par bataljonu Azov vienlaicīgi parādījās dažādos Rietumu pētnieciskajos izdevumos, kas nebija nejaušība, bet gan Kremļa propagandistu veidota dezinformācijas kampaņa ar mērķi pierādīt Rietumu sabiedrībai, ka Ukrainā varu sagrābuši nacisti, fašisti un rasisti;
 - c) neviena pasaules valsts, izņemot Krieviju, šo divu gadu laikā nav atzinusi Ukrainas Nacionālās gvardes speciālo uzdevumu vienību – bataljonu (pulku) Azov – par nacistisku vai teroristisku organizāciju, kā to emocionāli mēģina iegalvot *Re:Baltica* žurnālisti.
4. Pašlaik Ukrainas Nacionālās gvardes pulks Azov izcīna smagu kauju, aizstāvot Mariupoles pilsētu no okupantu iebrukuma. No šā pulka karavīru patriotisma, cīņas gara un profesionālās sagatavotības, iespējams, ir atkarīgs kara iznākums un pat arī Latvijas nākotne. Azov karavīri izcīna gan psiholoģiski (cīnoties sagrautā pilsētā, kur ir daudz civiliedzīvotāju upuru), gan fiziski (vairāk nekā divdesmit dienu nepārtrauktās cīņās) smagu kauju. Atstājot Azov veltītos rakstus portālā *Re:Baltica*, kura dibinātāja Inga Sprinģe saņēmusi augstāko Latvijas apbalvojumu Triju Zvaigžņu ordeni, žurnālisti nedara godu nedz mūsu valstij, nedz tās žurnālistu kopienai.
5. Ukrainas prezidents ir divas reizes apbalvojis Ukrainas Nacionālās gvardes speciālo uzdevumu pulka Azov komandieri majoru Denisu Prokopenko ar augstiem Ukrainas militārajiem apbalvojumiem. Pēdējais apbalvojums un Ukrainas Varoņa tituls viņam tika piešķirts šī gada 19. martā, kad Azov cīnītāji plecu pie pleca ar Ukrainas Jūras kara flotes kājniekiem un robežsargiem nemitīgās kaujās neļāva krievu okupantiem ieņemt šobrīd pēdējo brīvās Ukrainas zemes gabalu valsts dienvidos.
6. Armijā vienības komandierim piešķir apbalvojumus ne tikai par personisko drosmi, bet arī par viņa vadītās vienības spējām un drosmi. Tās ir nedalāmas lietas. Nedomāju, ka mums vajadzētu apstrīdēt Ukrainas prezidenta lēmumus par Ukrainas Varoņiem, tādējādi mēs turpinātu liet ūdeni uz Kremļa propagandas dzirnavām un atbalstīt agresīvo karu Ukrainā, ko neviens saprātīgs cilvēks nevēlas.